

พระราชบัญญัติ
รบมนตรี (ฉบับที่ ๑)

พุทธศักราช ๒๔๙๘

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๙๘)

ชาติชาย พยุหนาวุญแจ

เจ้าพระยาอมรรต

พล. ต. เจ้าพระยาพิชิตโยนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๙๘

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางมาตราในพระราชบัญญัติรถยนต์

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๘๐ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรค ๓ ของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พุทธศักราช ๒๔๗๓

“เมื่อได้เสียภาษีตามมาตรา ๒๓ หรือ ๒๕ แล้ว ถ้าได้ตัดแปลงตัวรถยนต์หรือเปลี่ยนเครื่องยนต์ให้ผิดไปจากลักษณะที่ได้จดทะเบียนไว้ เจ้าของต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในกำหนดสิบห้าวัน และถ้าการตัดแปลงหรือเปลี่ยนนั้นทำให้น้ำหนักรถเพิ่มขึ้นกว่าเดิม จะต้องเสียภาษีเพิ่มขึ้นตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๓ หรือ ๒๕ แล้วแต่กรณี สำหรับกำหนดเวลาที่ยังเหลืออยู่ในปีนั้น”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ และให้ใช้ความต่อไป
นี้แทน

“มาตรา ๑๑ รถยนต์ที่จดทะเบียนแล้ว จะต้องติดเครื่องหมายที่เจ้าพนักงานจัดให้ไว้กับตัวรถตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๗ ใบอนุญาตขับรถยนต์มี ๔ ชนิด คือ

(๑) ใบอนุญาตขับรถส่วนบุคคล

(๒) ใบอนุญาตขับรถสาธารณะ

(๓) ใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์

(๔) ใบอนุญาตขับรถบดถนน

ใบอนุญาตแต่ละชนิดใช้สับเปลี่ยนกันไม่ได้ เว้นแต่ใบอนุญาตชนิดที่ ๒ ให้เป็นใบอนุญาตชนิดที่ ๑ ได้

ใบอนุญาตขับรถยนต์ทุกชนิด ให้ใช้ได้ตลอดเวลาสิบสองเดือนนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ ซึ่งได้แก้ไขโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ และ

วันที่ ๑ เมษายน ๒๔๘๐ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๔ หน้า ๒๓

พระราชบัญญัติรถยนต์แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗
ฉบับที่ ๒ ให้ใช้ความต่อไปน้แทน

มาตรา ๒๓ ภาษีรถยนต์มีอัตราประจำปี ดังนี้

(๑) รถยนต์ส่วนบุคคล รถยนต์สาธารณะ และ
รถยนต์สำหรับลากจูง ให้เก็บตามน้ำหนักของรถโดยอัตรา
ต่อไปนี้

น้ำหนักรถยนต์เป็นกิโลกรัม	รถยนต์ส่วนบุคคล นั่งได้ไม่เกิน ๗ คน รวมทั้งผู้ขับ	รถยนต์ส่วนบุคคล นั่งได้เกิน ๗ คน รวมทั้งผู้ขับ	รถยนต์รับจ้าง บรรทุกคนโดยสาร ได้ไม่เกิน ๕ คน
ไม่มากกว่า ๕๐๐ กก.	๒๕ บาท	๓๐ บาท	๕๐ บาท
ตั้งแต่ ๕๐๑ ถึง ๗๕๐ กก.	๓๐ บาท	๓๕ บาท	๖๐ บาท
ตั้งแต่ ๗๕๑ ถึง ๑๐๐๐ กก.	๔๐ บาท	๕๐ บาท	๗๕ บาท
ตั้งแต่ ๑๐๐๑ ถึง ๑๒๕๐ กก.	๕๐ บาท	๖๐ บาท	๙๐ บาท
ตั้งแต่ ๑๒๕๑ ถึง ๑๕๐๐ กก.	๖๐ บาท	๗๐ บาท	๑๐๐ บาท
ตั้งแต่ ๑๕๐๑ ถึง ๑๗๕๐ กก.	๗๕ บาท	๘๐ บาท	๑๑๐ บาท
ตั้งแต่ ๑๗๕๑ ถึง ๒๐๐๐ กก.	๘๐ บาท	๑๐๕ บาท	๑๒๕ บาท
ตั้งแต่ ๒๐๐๑ ถึง ๒๕๐๐ กก.	๑๐๕ บาท	๑๒๐ บาท	๑๕๐ บาท
ตั้งแต่ ๒๕๐๑ ถึง ๓๐๐๐ กก.	๑๒๐ บาท	๑๓๕ บาท	๑๗๕ บาท
ตั้งแต่ ๓๐๐๑ ถึง ๓๕๐๐ กก.	๑๓๕ บาท	๑๕๐ บาท	๒๐๐ บาท
ตั้งแต่ ๓๕๐๑ ถึง ๔๐๐๐ กก.	๑๕๐ บาท	๑๖๕ บาท	๒๒๕ บาท
ตั้งแต่ ๔๐๐๑ ถึง ๔๕๐๐ กก.	๑๖๕ บาท	๑๘๐ บาท	๒๕๐ บาท
ตั้งแต่ ๔๕๐๑ ถึง ๕๐๐๐ กก.	๑๘๐ บาท	๑๙๕ บาท	๒๗๕ บาท
ตั้งแต่ ๕๐๐๑ ถึง ๘๐๐๐ กก.	๑๙๕ บาท	๒๑๐ บาท	๓๐๐ บาท

<p>มนตรีรับจ้าง ทุกคนโดยสาร ไม่เกิน ๕ คน</p>	<p>รถยนต์ประจำ ทางและรถยนต์ รับจ้างพิเศษ</p>	<p>รถยนต์สำหรับ ลากจูง</p>	<p>รถยนต์บรรทุก ของส่วนบุคคล</p>	<p>รถยนต์รับจ้าง บรรทุกของ</p>
๕๐ บาท	๕๕ บาท	๖๐ บาท	๗๐ บาท	๕๐ บาท
๖๐ บาท	๗๕ บาท	๗๕ บาท	๑๐๐ บาท	๑๒๐ บาท
๗๕ บาท	๑๐๐ บาท	๙๐ บาท	๑๓๐ บาท	๑๕๐ บาท
๙๐ บาท	๑๒๕ บาท	๑๐๕ บาท	๑๖๐ บาท	๑๘๐ บาท
๑๐๐ บาท	๑๕๐ บาท	๑๒๐ บาท	๑๙๐ บาท	๒๑๐ บาท
๑๒๐ บาท	๑๖๕ บาท	๑๓๕ บาท	๒๒๐ บาท	๒๔๐ บาท
๑๕๐ บาท	๑๗๕ บาท	๑๕๐ บาท	๒๕๐ บาท	๒๗๐ บาท
๑๗๕ บาท	๒๐๐ บาท	๑๘๐ บาท	๓๑๐ บาท	๓๓๐ บาท
๒๐๐ บาท	๒๒๕ บาท	๒๑๐ บาท	๓๗๐ บาท	๓๙๐ บาท
๒๒๕ บาท	๒๕๐ บาท	๒๔๐ บาท	๔๓๐ บาท	๔๕๐ บาท
๒๕๐ บาท	๒๗๕ บาท	๒๗๐ บาท	๔๙๐ บาท	๕๑๐ บาท
๒๗๕ บาท	๓๐๐ บาท	๓๓๐ บาท	๕๕๐ บาท	๕๗๐ บาท
๓๐๐ บาท	๓๒๕ บาท	๓๖๐ บาท	๖๑๐ บาท	๖๓๐ บาท
๓๒๕ บาท	๓๕๐ บาท	๓๙๐ บาท	๖๗๐ บาท	๖๙๐ บาท

ในการคำนวณน้ำหนัก ให้รวมน้ำหนักของรถ และ เครื่องอุปกรณ์ที่ติดอยู่กับรถตามปกติ แต่ไม่รวมน้ำหนักของ น้ำมันเชื้อเพลิง น้ำมันเครื่อง น้ำและเครื่องมือประจำรถ

(๒) รถพ่วงนอกจากที่บังคับไว้ในอนุมาตรา ๔ และ ๕ คันละยี่สิบบาท

(๓) รถแทรกเตอร์รับจ้าง ใช้ในการเกษตร คันละ สิบบาท

(๔) รถจักรยานยนต์ คันละสิบบาท และรถพ่วง ของรถจักรยานยนต์ คันละห้าบาท

(๕) รถยนต์ หรือรถพ่วง ซึ่งใช้ล้ออย่างอื่นนอกจาก ล้อยางกลวง ให้เก็บภาษีเพิ่มขึ้นจากอัตราที่กำหนดไว้ อีก ร้อยละยี่สิบ

(๖) รถยนต์สาธารณะใช้การในจังหวัดใด ๆ ที่มี ถนนหลวงลาดยางหรือถมหินยังไม่ยาวถึง ๑๐๐ กิโลเมตร ให้เก็บภาษีต่ำอัตราร้อยละยี่สิบ แต่ถ้านำเอาไปใช้ในจังหวัด ที่มีถนนหลวงลาดยางหรือถมหินยาวตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลเมตร ขึ้นไปแล้วต้องเสียภาษีเต็มอัตรา การคำนวณความยาวของ ถนนมิให้เอาความยาวของถนนที่ได้รับสัมปทานรวมเข้าด้วย

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรค ๒ และ ๓ ของ
มาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พุทธศักราช ๒๔๗๓

“ห้ามมิให้ใช้รถยนต์ประจำทางเดินรับส่งคนโดยสาร
นอกทางที่ได้รับอนุญาต เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือ
จากนายทะเบียนให้ทำได้เป็นครั้งคราว

ห้ามมิให้ใช้รถยนต์อื่นรับจ้างหาผลประโยชน์โดยรับ
คนโดยสารซึ่งเสียค่าโดยสารเป็นรายตัวตามรายทาง ใน
เขตถนนที่ได้อนุญาตให้มีรถประจำทางขึ้นหรือในเขตตัดจาก
ถนนนั้น ๆ ไม่เกิน ๑๐๐ เมตร ในเมื่อยังมีคนโดยสารอยู่
ในรถนั้น เว้นแต่ในกรณีการรับส่งนักเรียน คนงาน นัก
ท่องเที่ยว หรือการรับส่งชั่วคราว ซึ่งได้รับอนุญาตเป็น
หนังสือจากนายทะเบียน”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราช
บัญญัติรถยนต์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ ตามที่ได้แก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติรถยนต์ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช
๒๔๗๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๒๖ (๑) รถยนต์ตั้งต่อไปนี้ให้ได้รับการ
ยกเว้นค่าธรรมเนียมและภาษี

(ก) รถดับเพลิง

(ข) รถพยาบาล หรือรถบรรทุกศพ ซึ่งมีใช้รถสำหรับรับจ้าง

(ค) รถของรัฐบาลหรือเทศบาล ฉะเพาะที่ใช้ในการสร้างหรือบำรุงรักษาทาง

(ง) รถรถถนน

(จ) รถแทรกเตอร์ใช้ในการเกษตรที่มีได้รับจ้าง

(๒) รถยนต์ดังต่อไปนี้ ให้ได้รับการยกเว้นจากการจดทะเบียนและภาษี

(ก) รถซึ่งผู้ค้ำไว้ขาย

(ข) รถซึ่งไม่ใช้การ แต่ถ้าได้เสียภาษีแล้ว แม้ไม่ใช้การ เจ้าของไม่มีสิทธิจะได้ภาษีนั่นคืน "

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นอนุมาตรา ๕ ของมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พุทธศักราช ๒๔๗๓

" (๕) ใช้รถที่ได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมและภาษีตามมาตรา ๒๖ (๑) ให้ผิดไปจากวัตถุประสงค์ซึ่งได้รับการยกเว้น "

มาตรา ๑๐ ให้เปลี่ยนอนุมาตรา ๑๓ ของมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ เป็นอนุ

เล่ม ๕๕ หน้า ๒๘ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑ เมษายน ๒๔๘๐

มาตรา ๑๕ และให้เพิ่ม ความต่อไปนี้เป็นอนุมาตรา ๑๓ และ ๑๔

“(๑๓) เงื่อนไขในการใช้รถยนต์ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตรถยนต์ ใบอนุญาตขับใช้รถยนต์ และค่าเครื่องหมายประจำรถยนต์ ตามอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการสัญจรด้วยรถยนต์ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๓

(๑๔) จำนวนรถยนต์รับจ้าง บรรทุกคน โดยสารในจังหวัดหนึ่ง ๆ”

มาตรา ๑๑ ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ซึ่งรัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงเรียกได้ตามพระราชบัญญัติรถยนต์นั้นให้ มีกำหนดไม่เกินอัตราต่อไปนี้

- (๑) ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนประจำปีหนึ่งบาท
- (๒) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขับรถสำหรับระยะสิบสองเดือน ครั้งละห้าบาท
- (๓) ค่าธรรมเนียมเพิ่มตามมาตรา ๒๕ งดละห้าบาท
- (๔) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายพิเศษหนึ่งร้อยบาท

(๕) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตรถยนต์ ตามอนุสัญญา
ระหว่างประเทศว่าด้วยการสัญจรด้วยรถยนต์ ซึ่งประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๓
คันละห้าสิบบาท

(๖) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขับรถยนต์ ตามอนุ
สัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการสัญจรด้วยรถยนต์ ซึ่ง
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม พุทธ
ศักราช ๒๔๗๓ ครั้งละสิบบาท

(๗) ค่าธรรมเนียมแก้ไขทะเบียน ขอคืนทะเบียน หรือ
คัดสำเนา ครั้งละหนึ่งบาท

(๘) ค่าธรรมเนียมใบแทนใบอนุญาตที่สูญหายหรือ
ชำรุด ฉะบับละหนึ่งบาท

(๙) ค่าธรรมเนียมใบแทนเครื่องหมายแสดงการเสีย
ภาษีที่สูญหายหรือชำรุดแผ่นละหนึ่งบาท

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมี
หน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พ.อ. พลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี